

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

30 maart 2000

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, LANDBOUW, WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag om uitleg van de heer Eddy Schuermans tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de concrete implicaties voor de chemische industrie van het nastreven van de Kyoto-doelstellingen

Interpellatie van de heer André Denys tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de structuur en de werking van de VZW Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM)

Bijlage

Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme

Donderdag 30 maart 2000

VOORZITTER : De heer André-Emiel Bogaert

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 13.37 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Eddy Schuermans tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de concrete implicaties voor de chemische industrie van het nastreven van de Kyoto-doelstellingen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Schuermans tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de concrete implicaties voor de chemische industrie van het nastreven van de Kyoto-doelstellingen.

De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik zal gewoontegetrouw heel kort zijn, zodat de minister veel tijd heeft om de vraag te beantwoorden en zijn andere verplichtingen na te komen.

Deze vraag peilt naar de gevolgen van een lineair nastreven en opleggen van de Kyoto-doelstellingen voor het bedrijfsleven in het algemeen en voor een aantal sectoren, zoals de chemische industrie, in het bijzonder. Het afgesloten protocol legt de verschillende onderschrijvende OESO-landen differentiërende doelstellingen op inzake het verminderen van een aantal broeikasgasemissies. Ik wil hier niet te technisch op ingaan. De effecten van die emissies horen immers in de commissie voor Leefmilieu thuis. Ik wil me hier bijgevolg tot het economisch luik beperken.

Tegen het jaar 2010 moet België de uitstoot van die gassen met 7,5 percent ten opzichte van het peil van 1990 terugdringen. We hebben sinds het afsluiten van dit protocol echter geen terugdringing,

maar een verhoging van de uitstoot vastgesteld. Het gaat hier dan ook niet enkel om een belangrijke, maar ook om een zeer ambitieuze doelstelling. Het is maar de vraag of we die doelstelling ook zullen kunnen realiseren.

Dit probleem treft niet enkel ons eigen land. Omwille van een aantal specifieke redenen ligt dit percentage voor ons echter bijzonder hoog. Tot nog toe heeft enkel Duitsland al enige resultaten geboekt. Dit heeft vooral te maken met de hereniging met de voormalige DDR.

In een land als België en in een regio als Vlaanderen is het echter allerminst evident om de uitstoot terug te dringen. De chemische industrie is immers een economisch belangrijke sector die momenteel in een groeifase verkeert. Het is bijzonder moeilijk een constante groei en een sterke reductie van de uitstoot te combineren. De sector heeft bovendien in het verleden, voor het afsluiten van dit protocol en het vastleggen van het genoemde percentage, reeds belangrijke inspanningen geleverd, wat het verder terugdringen nu nog moeilijker maakt.

Een lineaire reductie houdt in dat alle sectoren hetzelfde percentage moeten halen. Voor de chemische industrie betekent dit een reductie van ongeveer 20 percent. Men kan over dit getal discussiëren, maar het gaat duidelijk wel om een belangrijke reductie. Deze reductie heeft twee belangrijke gevolgen, namelijk het sluiten van een aantal productie-eenheden en het afremmen van elke mogelijke verdere expansie.

Deze mogelijke gevolgen leiden terecht tot heel wat ongerustheid, zowel bij werkgevers als bij werknemers. Voor mensen die zich met de milieu-problematiek bezighouden is de chemische industrie een geladen sector. Men mag de component tewerkstelling echter niet uit het oog verliezen. Volgens de sector zelf hebben hun aangesloten leden samen ongeveer 63.000 werknemers. In de

Schuermans

praktijk zijn er ongetwijfeld nog meer. Bovendien groeit de sector momenteel.

Laat het duidelijk zijn dat mijn fractie deze grote doelstellingen belangrijk vindt. Dit is geen pleidooi tegen het terugdringen van de emissies. Wij stellen ons enkel de vraag op welke manier men de doelstellingen van Kyoto met de doelstellingen van de chemische nijverheid kan verzoenen. Men zou die vraag trouwens ook voor andere sectoren kunnen stellen.

Ik wil nog opmerken dat de sector zich zelf ook wil engageren om verder te werken aan de realisatie van deze doelstellingen. De bedrijven sluiten hiervoor benchmarkingconvenants af. Dit betekent dat ze zich engageren om de wereldwijd meest performante inspanning ook in Vlaanderen te realiseren.

Dit is op zich een goede doelstelling. De vraag is natuurlijk of ze volstaat om de vooropgestelde lineaire doelstelling te halen. Ik zou de bevoegde minister dan ook willen vragen hoe hij dit ziet. De economische component heeft, naast de componenten leefmilieu en energie, toch ook zijn belang.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, zoals de vraagsteller terecht heeft onderstreept, gaat het in feite om een leefmilieuproblematiek met een aantal economische gevolgen. Ik zal dan ook proberen om de vraag in die zin te beantwoorden.

Het protocol van Kyoto legt de OESO-landen gedifferentieerde doelstellingen op inzake het verminderen van de emissies van een aantal broeikasgassen. België moet tegen 2010 de emissie terugbrengen met 7,5 procent ten opzichte van het niveau van 1990. De gevolgen van de lineaire toepassing van dit protocol zijn belangrijk en – vooral – complex.

Gezien de zeer specifieke situatie van de chemische industrie in België en in Vlaanderen is zij bijzonder gevoelig voor de gevolgen van dit Kyoto-protocol. Het feit dat Antwerpen na Houston de grootste petrochemische haven van de wereld is, is op dit vlak zeer kenschetsend.

De lineaire toepassing van de Belgische verbintenis zou duidelijk het einde betekenen van de ontwikkeling van de chemische sector. De chemische

bedrijven zijn namelijk sterk energieafhankelijk. Ze bevinden zich tevens in een felle internationale concurrentie. België – en meer in het bijzonder Vlaanderen – moet dan ook extra aandacht hebben voor de gevolgen van dit protocol. Het economisch belang van deze sector is in België 2,5 keer groter dan het gemiddelde van de Europese Unie.

De lineaire toepassing van het protocol zou wellicht twee grote concrete gevolgen hebben, namelijk de sluiting van meerdere productie-eenheden en de blokkering van elke expansie van de overblijvende chemische installaties in ons land. Dit zou zeer jammer zijn, want net nu beginnen een aantal belangrijke bedrijven zich in Antwerpen te vestigen. Hierbij bevinden zich ook een aantal Japanse bedrijven. Ik denk hierbij aan de nieuwe installaties van Nippon in de Waaslandhaven.

De overheid heeft de opdracht het Kyoto-protocol op een manier te implementeren die de concurrentiekracht van de chemische industrie op het vlak van ontwikkelingsmogelijkheden vrijwaart. Zoals de heer Schuermans al heeft opgemerkt, heeft de Vlaamse overheid met de grote bedrijven energieconvenants afgesloten volgens het principe van de benchmarking. Deze praktijk wordt ook in Nederland toegepast.

Het betreft hier bedrijven met een jaarlijks energiegebruik van meer dan 0,5 petajoule. Hiervoor komen in Vlaanderen circa 100 bedrijven in aanmerking, met inbegrip van 20 petroleumraffinaderijen en elektriciteitscentrales. De methodiek van benchmarking is heel bekend en is op dit ogenblik in volle implementatie. De concrete uitvoeringsmogelijkheden worden binnen de administratie onderzocht.

Het spreekt voor zich dat deze discussie in de loop van de volgende maanden volop zal worden gevoerd. Het moet de bedoeling zijn de inspanningen zo billijk mogelijk over de betrokken actoren te verdelen zodat we alsnog een gunstig gevolg kunnen geven aan de fundamentele doelstellingen van het protocol van Kyoto, namelijk het terugbrengen van de uitstoot met 7,5 procent.

Wat mij betreft zal dit dossier binnen de administratie Economie in samenspraak met de administratie Leefmilieu worden opgevolgd. Het resultaat moet echter wel zijn dat de petrochemische industrie in Vlaanderen haar kansen behoudt en zelfs ontwikkelingskansen krijgt. Ik ben bezorgd als ik zie op welke manier rekening werd gehouden met de Vlaamse situatie bij het opstellen van de normen in Kyoto. De Vlaamse belangen en in het bij-

Van Mechelen

zonder die van de bedrijven in het Gentse werden er te weinig verdedigd. We staan bijgevolg voor een grote uitdaging, namelijk de normen van Kyoto vertalen zonder onze eigen industrie in gevaar te brengen.

In dit verband heb ik besprekingen gevoerd met vertegenwoordigers van de belangenorganisaties van de petrochemische industrie die het economisch belang van deze industrietaak beklemtonen. Een arbeidsplaats in de petrochemie in Antwerpen betekent zes arbeidsplaatsen elders. Men zegt dat de petrochemie vooral kapitaalintensief werkt met installaties en dergelijke, maar iedere arbeidsplaats moet met zes worden vermenigvuldigd.

We zullen de concrete uitwerking van dit protocol dan ook nauwgezet blijven opvolgen opdat de economische gevolgen voor Vlaanderen niet negatief zouden zijn.

Dit neemt niet weg dat emissies moeten worden teruggeschroefd en gecontroleerd. Dit is van het hoogste belang, maar dit mag de economie niet in gevaar brengen. Daarom wordt gewerkt met convenants, die de bedrijven voldoende tijd moeten geven om deze reconversie door te voeren. Onze expansiesteun – en zeker onze ecologiesteun – wordt op dit ogenblik maximaal gebruikt. Dit moet niet alleen door de commissie voor Leefmilieu, maar ook door de commissie voor Economie worden opgevolgd.

De voorzitter : De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans : Mijnheer de minister, u hebt gisteren een lans gebroken voor een inclusief beleid. Bijgevolg is het zinvol de leefmilieu-component aan de orde te brengen in deze commissie. Een eenzijdige benadering zoals te vaak in het verleden het geval was, levert een vertekend beeld op.

Hebt u enig idee van de timing die wordt vooropgesteld om bepaalde doelstellingen per sector te bereiken ? Kunnen sommige bedrijven, los van de conventienteknik, hun doelstellingen halen ? Of zullen ook andere sectoren werken met convenants en leiden die dan tot de beoogde doelstellingen ?

Minister Dirk Van Mechelen : Op dit ogenblik zijn zeer intensieve besprekingen aan de gang om tot

een stappenplan te komen. Het is van essentieel belang een kader te creëren om die reconversie een richting te geven. We hebben er alle belang bij ervoor te zorgen dat de ondernemingen deze investeringen, die toch een meerkost betekenen, plannen in het kader van hun normale afschrijvingen. De convenants en de doelstellingen moeten dus zo snel mogelijk worden opgesteld. Vervolgens moet de industrie de nodige tijd worden gegund om deze reconversie tot uitvoering te brengen.

Hier kan de overheid sturend optreden en de meerkost van deze investeringen financieren. U weet, of misschien niet, dat de MGB3-richtlijn in november-december 1999 door de Europese Commissie is geschorst omdat deze economische expansierichtlijn niet was aangekondigd. Ik tracht hier geen ruchtbaarheid aan te geven om geen paniekreactie te ontketenen. Wij zijn in volle bespreking om deze richtlijn zo snel mogelijk aan te passen aan de wensen van de Europese Commissie. Vorige vrijdag werd de aanpassing goedgekeurd zodat de Europese Commissie deze steunmaatregel normaal gesproken zal aanvaarden.

Een van de elementen van kritiek was dat economische expansiesteun enkel geldt voor dat gedeelte van de noodzakelijke vervangingsinvesteringen dat de meerkost uitmaakt van de ecologische meerwaarde, min de afschrijving, en min de meeropbrengst die voortkomt uit de milieuvriendelijke installatie. Het is een vrij complexe aanpassing, waardoor de ecologiesteun in haar toepassingsgebied wordt gereduceerd.

We hopen dat deze aanpassing zo snel mogelijk het fiat van Europa zou krijgen en de steun daadwerkelijk kan worden gebruikt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer André Denys tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de structuur en de werking van de VZW Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM)

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Denys tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de structuur en

Voorzitter

de werking van de VZW Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM).

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, eigenlijk geeft deze interpellatie geen blijk van wantrouwen tegenover het beleid, maar is het een bruikbaar instrument om het debat over de VLAM ter sprake te brengen. Het parlement moet helpen om dit te controleren en mee gestalte te geven. Naar mijn aanvoelen, mijnheer de voorzitter, rijzen er op twee domeinen problemen. Er is de discussie over een evenwicht tussen de democratische vertegenwoordiging van de VLAM en een professionele uitvoering. Ten tweede is er de verhouding tussen de overheid en de privé-sector.

Sinds januari 1994 is Vlaanderen autonoom verantwoordelijk voor de promotie van onze producten van land- en tuinbouw, visserij en agrocultuur. Eerst was er het Vlaams Fonds voor de promotie van de producten van landbouw, tuinbouw en visserij. Vanaf 1997 is deze promotie in handen van de VZW VLAM.

Over de manier waarop deze productiepromotie moest gebeuren, vond in 1996 een boeiend debat plaats. Voorheen, ook op Belgisch niveau, organiseerde de overheid deze promotie eenzijdig, wat niet de ideale formule was. Dat leidde immers tot een verambtelijking en gebrek aan marktgevoeligheid. Bij de regularisatie en bij de echte start, pleitte dan ook iedereen voor een intensieve samenwerking tussen overheid en privé-sector, waarbij de inbreng van de privé-sector groter moest zijn dan in het verleden. Daarom werd gekozen voor de VZW-structuur.

Innoverend maar een groot punt van discussie, was de decretale verplichting dat ieder bedrijf in de betrokken sectoren een heffing moest betalen. Mijn fractie was daar toen tegen, maar na verloop van tijd ben ik ervan overtuigd geraakt dat dat wellicht de enige manier was om tot een vorm van solidariteit in heel de sector te komen. Met een vrijwillige bijdrage komt men er niet. Ik verwijs naar de wolsector, waar de leden van de Wool Commission op vrijwillige basis een bijdrage betalen.

Ik zeg vooraf dat die discussie voor mij is afgesloten. We moeten echter wel eerlijk zijn. Deze sectorheffing is in se een belasting, want eenieder wordt verplicht deze te betalen. We moeten hier onze

conclusies uit trekken. De verplichting tot een publieke heffing impliceert een democratische legitimatie en een ruime acceptatie van de sector zelf.

De VLAM beschikt over een belangrijk budget. In 2000 spraken we over een budget van 662 miljoen frank, waarvan ongeveer twee derde de opbrengst vormde van de verplichte heffingen. De Vlaamse overheid doet bovenop die heffingen een dotatie van 180 miljoen frank. Er is ook nog steun van de Europese gemeenschap. Samen beschikt het bestuur van de VLAM over een budget van 700 miljoen frank om onze Vlaamse agroproducten te promoten in binnenland en buitenland.

Na drie jaar VLAM-werking vinden vele professionals in de sector dat het aanzienlijk budget aan promotiegelden niet optimaal gebruikt wordt. Ik wil echter ook niet zomaar elke kritiek overnemen. Volgens mij is de balans van de werking deels positief en deels negatief. Om de juiste analyse te maken, is het goed om enkele sterke en zwakke punten van de VLAM op een rijtje te zetten.

Een sterk punt van de VLAM is de competentie en de ervaring van de personeelsleden. We kunnen niet ontkennen dat bepaalde campagnes – zoals Meesterlijk, Meritus en Duke of Flanders – bewijzen dat de VLAM tot goede dingen in staat is. Uiteraard moeten de medewerkers de mogelijkheid krijgen om hun competentie optimaal uit te spelen. Hun potentieel moet met andere woorden objectief en professioneel 'gemanaged' worden. Dat betekent dat het topmanagement op duidelijke wijze de missie, strategie en doelstellingen moet realiseren, en hierover moet communiceren met heel de organisatie.

Ik heb het dan over professioneel management. De oorzaak van een gebrek aan professionalisme kan divers zijn. Zo kan de deskundigheid of inzet gewoon ontbreken, wat hier volgens mij niet het geval is. Ik heb de indruk dat het gebrek aan intern professionalisme veroorzaakt wordt door extraprofessionele belangen. Ik heb de indruk dat de VLAM bij de uitvoering van haar enige opdracht, namelijk de verdediging van de promotionele belangen van de bedrijven die de verplichte heffing betalen, sterk wordt beïnvloedt door de lobby van belangengroepen, die in de eerste plaats hun eigen belangen nastreven.

De VLAM kampt op dat vlak met een feitelijke handicap. We hebben vroeger al gezegd dat er te veel overheidsbetutteling was. Deze is nu vervangen door een machtsverweving van groeperingen met grote belangen in de agrobusiness. Het begint

Denys

bij de samenstelling van de bestuursorganen, die er zeer democratisch uitzien maar dat in werkelijkheid niet zijn.

Het is wettelijk decretaal vastgesteld dat een privaatrechtelijke vereniging of vennootschap minstens 10 procent van het totaal van de actieve bedrijven of van de omzet uit de sector moet vertegenwoordigen, om in de VLAM te mogen zetelen. In de VLAM zetelen tientallen groepen of verenigingen die theoretisch onder deze definitie vallen, maar wiens representativiteit in de praktijk echter niet werd bewezen. Ik heb daar in de voorbije legislatuur al diverse vragen over gesteld.

Er is duidelijk een oververtegenwoordiging van personen of verenigingen die gelieerd zijn met de grootste belangengroep in de landbouw, de Boerenbond. Volgens een voorzichtige schatting wordt de helft tot drie kwart van de 63 mandaten ingenomen door personen met de zogenaamde BB signatuur. We kennen deze groep. Deze groep is slim. Ze heeft een christelijke inspiratie. Ze gebruiken, wat ik noem, 'de wonderbaarlijke vermenigvuldiging der broden'. Via een kluwen van groepen ontstonden koepels en paraplu's waardoor hun vertegenwoordiging in de bestuursorganen nog werd versterkt.

Ik heb tijdens de vorige legislatuur getracht daar een goed zicht op te krijgen, maar dat is niet gelukt. Er is voor het ogenblik in ieder geval zo een sterke verwevenheid met de Boerenbond dat men een te eenzijdige samenstelling krijgt. Een dergelijke samenstelling van het bestuur heeft tot gevolg dat men niet altijd op de eerste plaats probeert een zo professioneel mogelijk promotiebeleid te voeren, omdat er te veel rekening wordt gehouden met de verschillende belangengroepen.

Daarom zou ik een alternatief willen voorstellen. Als we ervan uitgaan dat men een belasting vraagt aan al degenen die in de sector werken, kunnen we het bestuur om de vijf of zes jaar toch laten kiezen door die belastingbetalers. Dat lijkt mij de enige goede manier om de democratische legitimatie die men nastreeft, tot stand te laten komen. Een bestuur dat via verkiezingen naar huis kan worden gestuurd, zal immers anders handelen en reageren dan een bestuur dat te eenzijdig gericht is op het krijgen van steun van bepaalde belangengroepen.

De discussie bij de overheid over die verkiezing moet zich beperken tot de vraag over de verhouding tussen producenten, de verwerkingsindustrie

en de distributeurs in het bestuur. Ik vind die verhouding zo belangrijk omdat vandaag te veel nadruk wordt gelegd op de productiesector, waardoor het marketingdenken te dikwijls ondergeschikt wordt aan de specifieke belangen van de producenten. Dat is een gevoelig thema, maar we moeten daar toch over nadenken. Het is immers belangrijk dat het marketingdenken, de essentie van promotie, meer aan bod kan komen dan vandaag het geval is.

Ik weet dat democratie en rechtstreekse verkiezingen niet steeds een waarborg zijn voor een grote professionalisering, integendeel zelfs. We ondervinden dit trouwens dagelijks aan den lijve in dit parlement. Daarom moeten we nagaan wat de taak is van de besturen en de taak van de uitvoerders en hoe die twee zich tot elkaar verhouden. We moeten voor de toekomst de taken van de besturen duidelijk omlijnen en zeggen dat ze zich enkel over de grote krachtlijnen van de programma's moeten buigen, in de plaats van zich bezig te houden met allerlei details.

We hebben een gelijkaardige discussie gehad met de VRT. De vorige raad van bestuur hield zich zodanig bezig met punten en komma's, dat wij op een bepaald ogenblik hebben gezegd dat dat niet meer kon en dat hij zich moest beperken tot het uitstippelen van de grote lijnen. Met een bestuur dat zich enkel met de grote lijnen bezighoudt en daarnaast kan worden bestraft door de basis, kan het aanwezige professionele potentieel volledig tot zijn recht komen.

Ik kom nu tot mijn volgende discussiepunt, namelijk de verhouding tussen de overheid en de privé-sector. Als liberaal ben ik er uiteraard niet voor te vinden de VLAM terug bij de overheid onder te brengen of terug meer door de overheid te laten beïnvloeden. Maar het gaat hier natuurlijk wel over een gemengd initiatief van de privé-sector en de overheid. De overheid levert immers financiële middelen. De vraag hoe we die verhouding kunnen structureren, dringt zich dan ook op. Ik wil het zwaartepunt bij de privé-sector leggen, maar vind ook dat de overheid het recht heeft om bepaalde krachtlijnen van het beleid op te leggen.

Ik geef een voorbeeld. Deze regering heeft in haar landbouw- en landbouwpromotieprogramma de biologische landbouw en het streven naar een kwalitatief betere landbouw benadrukt. Mensen uit de grondwitloofsector zeggen nu dat zij bij het promotiebeleid van het witloof niet aan bod komen, omdat de nadruk op hydrowitloof ligt. Tussen beide soorten is een verschil en niemand zal ont-

Denys

kennen dat grondwitloof veel beter is. Zonder op de technische details in te gaan, wil ik erop wijzen dat de promotie van kwaliteitsvolle landbouwproducten zoals grondwitloof, een andere aanpak vergt dan een massaal geproduceerd product als hydrowitloof. Als de regering de kwaliteit wil benadrukken, vind ik dat zij het recht heeft om het bestuur te dwingen bepaalde accenten te leggen.

Iets dergelijks is vandaag niet mogelijk. Daarom pleit ik voor formules als de GIS-contracten en verwijs ik naar wat we hebben gedaan met het GFT. Hierdoor kan de overheid bepaalde krachtlijnen doordrukken. Ik wil zeker niet komen tot de situatie zoals ze vroeger was, namelijk dat de overheid de grootste impact heeft, maar vind wel dat een overheid die geld geeft aan een instantie, dan ook mag verwachten geholpen te worden bij het realiseren van een aantal overheidsdoelstellingen. Dit mag wat mij betreft zelfs leiden tot een resultaatverbintenis.

Ik wens mijn interpellatie niet te lang te maken. Ik heb enkel willen aantonen dat we tijdens deze zittingsperiode moeten trachten de werking van de promotiedienst te verbeteren.

Ik wil ten slotte nog een vraag stellen over de samenwerking tussen de VLAM en Export Vlaanderen. Het gaat hier om de promotie van onze land- en tuinbouwproducten in binnen- en buitenland. Ik heb de indruk dat de samenwerking tussen deze twee organisaties niet optimaal verloopt. Ik weet dat beide organisaties onder verschillende ministers vallen, maar dit mag een integrale samenwerking niet verhinderen. De regering werkt tenslotte collegiaal. Ik pleit dan ook voor meer afspraken en samenwerkingsverbanden. Ik beweer niet dat Export Vlaanderen en de VLAM in elkaar moeten opgaan, maar een gestructureerde samenwerking moet mogelijk zijn.

Ik herhaal nog eens dat het doel van mijn interpellatie enkel is het debat hierover op gang te brengen.

De voorzitter : Mevrouw Gardeyn-Debever heeft het woord.

Mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever : Aangezien de VLAM momenteel wordt doorgelicht, wacht mijn fractie op de resultaten vooraleer een mening naar voren te brengen en besluiten te trekken.

De voorzitter : De heer Van Looy heeft het woord.

De heer Jef Van Looy : Ik heb reeds tijdens de vorige legislatuur, nog voor het tot stand komen van de VLAM, mijn bezorgdheid geuit over de samenstelling en rechtspersoonlijkheid van deze organisatie. Het spreekt vanzelf dat ik mij wens aan te sluiten bij de woorden van de heer Denys.

Na de oprichting van de VLAM zijn er in de praktijk enkele problemen ontstaan, die hebben geleid tot de inleiding van enkele processen bij de Raad van State. Men kan deze processen indelen in twee belangrijke groepen. De eerste groep gaat uit van leden van de sectoren die niet akkoord gaan met de verplichte bijdrage omdat zij geen lid zijn van de betrokken federaties. De tweede groep gaat uit van leden die zeggen dat de VZW een belasting is, wat haar rechtspersoonlijkheid en bevoegdheden te buiten gaat.

De Raad van State moet zich over beide groepen van processen uitspreken, maar vooral de tweede groep belangt ons aan. De Raad van State zou kunnen beslissen dat de VZW niet gemachtigd was om dergelijke bijdragen te innen en dat ze die belastingen moet terugbetalen. Ik vraag me af wie zich hiertegen moet indekken. Mevrouw de minister, valt dit binnen de verantwoordelijkheid van de overheid of moet ook de privé-sector zich hiertegen indekken ? Bent u van plan hiervoor de nodige voorzieningen te treffen ?

Mijns inziens is hier een precedent geschapen. Ik heb dit tijdens de vorige legislatuur overigens ook al aangehaald. Het gaat hier tenslotte om een VZW die verplichte bijdragen vraagt van iedereen die aan de sector verbonden is. Het lidmaatschap van de federatie heeft zelfs geen invloed op de verplichte aard van de bijdrage. Indien de Raad van State vaststelt dat de VZW niet gemachtigd was om deze bijdragen te innen, kan dit hoogst onaangename gevolgen hebben. Ik zou bijgevolg graag weten hoever de verantwoordelijkheid van de minister strekt, en hoe zij zich hierop denkt voor te bereiden.

De voorzitter : De heer Laverge heeft het woord.

De heer Jacques Laverge : Ik wil een informatieve vraag stellen. Hoeveel percent van de promotieactiviteiten is op het binnenland gericht, en hoeveel op het buitenland ? Het is niet onbelangrijk om te weten waar de VLAM het hoofdaccent op legt. Mijn vraag heeft uiteraard een bijbedoeling. Als de hoofdbedoeling van de VLAM niet de promotie in het buitenland is, dan kan Export Vlaanderen daar een grotere impact op krijgen. Deze doelstelling

Laverge

kan in de opdracht van Export Vlaanderen worden verwerkt.

De voorzitter : Ik heb nog een algemene vraag. Ik heb zowel bij de beleidsnota Werkgelegenheid als bij de beleidsnota Economie vragen gesteld over de legitimiteit en het democratisch deficit bij VOI's, VZW's en organisaties met protocollen. Ik was tijdens de vorige legislatuur geen lid van dit parlement, maar wil als neofiet toch vragen of de beleidsmakers indertijd niet hebben overwogen om van de VLAM een VOI te maken of om er minstens een beheersovereenkomst mee af te sluiten.

Er is blijkbaar geen jaarlijkse gedachtewisseling met de VLAM. Voor veel VOI's is dat wel zo. Ik kan enkel besluiten dat er geen enkele gestructureerde ontmoeting is tussen de VLAM en deze commissie. De enige keer dat de VLAM met het beleid wordt verbonden, is bij de bespreking van de begroting. Voor het overige hebben de leden van het parlement geen controle over de VLAM, of ze moeten er persoonlijk, professioneel of politiek mee zijn verbonden.

Het gaat hier om een decretaal ingestelde VZW, die men zich heeft laten ontglippen en die nu voor problemen kan zorgen. Ik vraag me dan ook af of de audit die nu wordt uitgevoerd, een incentive van het beleid of van de VZW zelf is. Ik vraag me tevens af waarom men niet eerder op deze mogelijkheid heeft ingespeeld.

Minister Vera Dua : Ik vermoed dat het nu mijn beurt is. Er waren vragen over de representativiteit van de VLAM. Bij de samenstelling van die adviesgroepen wordt gecontroleerd of alle leden voldoende representatief zijn en wordt gelet op het aantal beroepsorganisaties die voor een bepaalde sector in aanmerking komen. Aanpassingen van de samenstelling van deze adviesgroepen zijn altijd mogelijk. De raad van beheer engageerde zich om de samenstelling vijfjaarlijks te herzien. De eerste herziening wordt voorzien voor het najaar 2002.

Er werden verschillende vragen gesteld over de voor- en nadelen van het VZW-statuut. Een van de belangrijkste voordelen van deze structuur is de flexibele manier van werken. Ten tijde van de dioxinecrisis heeft de VLAM een promotiecampagne gelanceerd. Een klassieke administratie zou nu nog bezig zijn met haar campagne omdat er teveel stappen moeten worden gezet. Een VZW kan op zeer korte termijn beslissingen nemen.

Er werden zelfs speciale prijzen uitgereikt. Het VBO en de Stichting Marketing hebben aan de VLAM een bronzen Business-to-Business Communication Award 1999 uitgereikt voor de vleescampagne naar aanleiding van de dioxinecrisis.

Het nadeel van een VZW is dat het beleid slechts op één moment per jaar kan ingrijpen, namelijk wanneer het jaarprogramma wordt voorgelegd. De minister kan dit dan al dan niet goedkeuren. Het jaarprogramma van dit jaar werd eerst op een persconferentie voorgesteld. Ik heb dat goedgekeurd, maar onder de voorwaarde dat een aantal aanpassingen werden opgenomen. Op die manier is een bijsturing mogelijk, wat absoluut noodzakelijk is.

Een ander nadeel is het feit dat er op dit moment bij de VLAM twee soorten personeelsleden werken. Een deel ambtenaren werd immers aan de VLAM overgedragen. Zo ontstonden er twee soorten van personeel, namelijk ambtenaren die nog niet officieel zijn gedetacheerd en de anderen. Dat leidt soms tot moeilijkheden.

De raad van beheer heeft beslist een audit te laten uitvoeren door Ernst & Young. De resultaten hiervan zullen binnenkort worden voorgelegd. Het is aangewezen om deze resultaten af te wachten alvorens de voorbije werkingsjaren te evalueren en nieuwe suggesties te doen.

Vele individuele landbouwers klagen over de representativiteit. Ze moeten een bijdrage betalen, maar ondervinden geen positieve werking van de promotiecampagnes van de VLAM. Deze kritiek zal altijd bestaan met dit soort structuren. Maar misschien kan worden nagegaan op welke manier de stem van de basis beter kan worden vertolkt in de besluitvorming van de VLAM. Uw idee om dit te laten verlopen via rechtstreekse verkiezingen, hebben we nog gehoord en is het overwegen waard. Dat is een totaal andere benadering dan de werking via coöperatieven, federaties en verenigingen.

Op dit ogenblik heeft de algemene vergadering op ons verzoek het lidmaatschap van de Belgische Vereniging van Tuincentra goedgekeurd. Van deze mogelijkheid moet meer gebruik worden gemaakt. Deze vereniging beantwoordt blijkbaar zeer goed aan de criteria, en is bijgevolg opgenomen.

Ik heb schriftelijk aan de VLAM gevraagd alle adviesgroepen te controleren op hun samenstelling en ze onderling te vergelijken op ledenaantal, productie, marktaandeel en geldinbreng, dit om beter

Dua

te kunnen evalueren of hun werking overeenstemt met hun doelstellingen.

De voorzitters van de adviesgroepen zetelen automatisch in de raad van beheer. De adviesgroep kiest zijn voorzitter. Het gaat hier om acht personen, die automatisch lid zijn. Voorts zijn er de vertegenwoordigers van de zogenaamde horizontale organisaties, namelijk twee personen van de Boerenbond, een van het ABS, een van het NCMV en een vertegenwoordiger van Fevia, die een gecoöpteerd lid is. Zopas werd ook een vertegenwoordiger van de VZW Vlaamse Streekproducten als waarnemend lid opgenomen. Er zijn dan ook nog de vertegenwoordigers van de overheid, namelijk de directeur-generaal van de VLAM, de directeur van de ALT, die gecoöpteerde leden zijn, de algemene directeur van Export Vlaanderen als statutair lid, en ten slotte een vertegenwoordiger van de Vlaamse minister van Leefmilieu als waarnemer.

Dat is de officiële samenstelling van de raad van beheer. Het is duidelijk dat men niet veel speelruimte heeft omdat vele punten reeds vastliggen. Onder onze stimulans wordt werk gemaakt van een adviesgroep Biologische Producten, een voor Streekproducten en een voor Hoeveproducten. Het is belangrijk dat de VLAM zich ook inschakelt in deze verbreding van de landbouw.

Voor de uitvoering van bepaalde promotieactiviteiten worden protocollen afgesloten met verenigingen. Dat betekent dat de VLAM de promotie in handen geeft van verenigingen die niet noodzakelijk volledig representatief zijn voor de betreffende sector. Onze opdracht aan de VLAM bestaat er dan ook in om dit te herbekijken. De promotie kan niet volledig uit handen worden gegeven. De controle en het beheer van de promotiecampagnes worden nu opnieuw volledig in handen van de VLAM gehouden.

Export Vlaanderen en de VLAM werken aanvullend. Export Vlaanderen bestrijkt de hele economie, terwijl de VLAM zich toespitst op de land- en tuinbouw en de visserijsector. In het buitenland gaat het over aparte promotiekanalen omdat de voedselsector een zeer specifieke sector is. Het is aangewezen om tussen deze twee complementaire organisaties een gescheiden situatie te behouden. Het probleem is dat er geen goede afspraken met Export Vlaanderen werden geconcretiseerd in het protocol. We hebben nu de opdracht gegeven een goed protocol te maken, zodat Export Vlaanderen en de VLAM op het terrein complementair kun-

nen blijven. Zo kan de VLAM inspelen op de grotere buitenlandse mogelijkheden van Export Vlaanderen. Een vierde van de promotie is buitenlandse promotie.

De heer Jacques Laverge : Het gevaar is juist dat goede kwaliteitsproducten onvoldoende promotie krijgen in het buitenland.

Minister Vera Dua : Het minieme aandeel van buitenlandse promotie is volgens mij net te wijten aan het feit dat de VLAM op bepaalde momenten echt kan inspelen op de acties van Export Vlaanderen.

We kunnen nu een aantal conclusies en beleidslijnen voor de nabije toekomst onderscheiden. De werking van de VLAM is zeker voor verbetering vatbaar. Na een aantal jaren gewerkt te hebben in een geprivatiseerde structuur, is er nu nood aan een grondige evaluatie.

Het fundamentele probleem vormt de heffingsplicht, die nooit opgelegd kan worden door een niet-publieke organisatie. Dat is zelfs zeer voor discussie vatbaar in de huidige structuur. Ik vermoed dat we daar nog voor grote problemen zullen staan, zeker als we in de toekomst nog verder zouden privatiseren. De heer Denys heeft zelf gezegd dat hij niet gelooft dat iedereen in de sector vrijwillig een bijdrage zal betalen.

De representativiteit wordt herzien en er zullen zeker garanties voor gegeven worden. De piste van rechtstreekse verkiezingen lijkt mij het onderzoeken waard. Voor de personeelsproblematiek moeten we absoluut een oplossing vinden. Ik vermoed dat ook daarvoor Ernst en Young wel oplossingen zal aandragen.

Ik heb de intentie om maximaal gebruik te maken van de beperkte impact van de minister op de werking van de VLAM door het bijsturen van de jaarprogramma's. De protocollen met de beroepsorganisaties zullen worden herzien. Het is de bedoeling de VLAM opnieuw de volledige coördinatie en eindverantwoordelijkheid van de campagnes te geven. Het nieuw protocol met Export Vlaanderen zal zeker gemaakt worden om overlappingen te voorkomen.

Een ander probleem is de afwezigheid van een waarachtig discussiemoment, afgezien van het jaarprogramma. We moeten tot contractuele afspraken komen. Dat kan gebeuren via beheersovereenkomsten.

Dua

De kwestie van de belastingen sleept al een tijd aan in de Raad van State. De vraag of het hier al dan niet om belastingen gaat, is essentieel. De afdeling Wetgeving van de Raad van State zegt dat het om belastingen gaat, maar volgens een uitspraak van het Hof van Cassatie gaat het niet om belastingen maar veeleer om een soort van bijdragen. Het hof van beroep maakte de vergelijking met RSZ-bijdragen. De zaak ligt nu bij de afdeling Administratie van de Raad van State, waar twee bijdrageplichtigen een vernietigingsverzoek hebben ingediend. Onlangs heeft de auditeur zijn verslag gemaakt. Hij stelt voor om de zaak te verwijzen naar het Arbitragehof. Volgens hem gaat het niet echt om belastingen, maar evenmin om retributies. De bijdragen liggen er ergens tussenin : hij noemt het 'belastingretributies'.

Belangrijk is echter wat het regime ervan is. Omdat dit uiteindelijk teruggaat op het decreet, stuurt hij de zaak naar het Arbitragehof. Men verwacht eind dit jaar een uitspraak van het Arbitragehof, en eind volgend jaar van de Raad van State. De optelsom van alle eventueel terug te betalen bijdragen is grosso modo drie miljard frank. Binnen de VLAM wordt daar een provisie van aangelegd op de bijdragen. Dit gebeurt in het kader van een goed beheer.

Het advocatenkantoor bereidt een wijziging van het decreet voor om de zaak te regulariseren met de principes van de belastingen. Als deze wijziging wordt goedgekeurd door het parlement, wil dat zeggen dat de bijdragen eens per jaar aan het parlement ter bekrachtiging voorgelegd zullen worden.

De voorzitter : De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : De VZW kreeg belangrijke dotaties van de overheid, vooral om de werkingskosten te dekken. In hoeverre kan de medeverantwoordelijkheid van de overheid dan ook worden ingeroepen bij eventuele terugbetalingen ? Dat is de hamvraag. Ik hoor dat binnen de VZW provisie worden aangelegd. Zij zijn er dus ook niet meer van overtuigd dat het allemaal zo kosjer is. In de Vlaamse begroting heb ik zo geen provisie terug gevonden.

Minister Vera Dua : De overheidsaansprakelijkheid is in rechte al lang aanvaard. In dit geval is dat inderdaad mogelijk. Als het besluit vernietigd wordt, is het duidelijk dat de overheid ergens een

fout heeft begaan. Iedereen die zijn geld niet heeft teruggekregen, kan zich daar op beroepen.

De provisie die worden aangelegd, zijn niet voldoende, maar het aanleggen van provisie moet worden beschouwd als een daad van goed beheer. Als er geen provisie worden aangelegd, vind ik dat men de beheerders onmiddellijk aansprakelijk kan stellen. De leden van een VZW zijn zelf niet aansprakelijk, de beheerders wel in geval van wanbeheer. Dit staat in de wet op de VZW's.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Bij het laatste punt wil ik opmerken dat de overheid hier decretaal in heeft voorzien, en volgens mij is de overheid dan ook verantwoordelijk. Ik wacht de uitspraak van het Arbitragehof hierover af, maar was nooit een voorstander van het systeem an sich. Ik zie echter niet in hoe we dat kunnen organiseren zonder een verplichte bijdrage.

Mijnheer de voorzitter, ik weet niet of deze interpellatie nu al dan niet te vroeg komt, maar het lijkt me het beste om het auditverslag af te wachten. Dit verslag zal ons waarschijnlijk helpen op het vlak van personeelsbeleid en professionalisering. Los daarvan blijven we echter geconfronteerd met het probleem van de democratische legitimatie van een instelling die werkt met een door de overheid opgelegde heffing.

Dat is niet hetzelfde als wat u zei, mijnheer de voorzitter, naar aanleiding van het begrotingsdebat over de samenstelling van een normale VOI. Het zou immers nooit bij mij opkomen te zeggen dat het bestuur van een normale VOI democratisch moet worden verkozen. Dat zou immers te complex zijn. In deze unieke situatie leveren al degenen die tot de basis behoren, echter een bijdrage.

Mevrouw Gardeyn-Debever, u zegt dat mijn voorstel om het bestuur rechtstreeks te verkiezen als gevolg kan hebben dat er nog meer mensen van de Boerenbond in dat bestuur terechtkomen, maar als die mensen rechtstreeks worden verkozen, heb ik daar uiteraard geen bezwaar tegen. In die situatie kan de basis het bestuur bestraffen als ze niet akkoord gaat met het gevoerde beleid. Mevrouw de minister, uw voorbeeld van de zogenaamde protocollen om de promotie toe te vertrouwen aan bepaalde groeperingen, is een typevoorbeeld van een situatie waarin men meer begaan is met het onrechtstreeks subsidiëren van bepaalde belangengroepen dan met de promotie an sich.

Denys

Het auditrapport zal van groot belang zijn voor het probleem dat de heer Laverge heeft aangehaald, namelijk dat slechts 25 percent van het promotie-budget naar promotie in het buitenland gaat. Dat heeft misschien iets te maken met het feit dat de belangengroepen zich vooral op het binnenland richten omdat hen dat het beste uitkomt. Als we een goede promotie willen voeren, moeten we ons met onze producten meer op buitenlandse markten richten.

Ik vernam dat in de raad van bestuur van de VLAM iemand van Export Vlaanderen zit, terwijl de VLAM geen verankering heeft in Export Vlaanderen. Dat vind ik een groot mankement. We moeten nagaan hoe we de verhouding tussen beide kunnen verbeteren. Dat kan via een protocol, maar een structurele verankering van de VLAM in Export Vlaanderen lijkt me ook belangrijk. Er is dus werk aan de winkel.

De voorzitter : Wordt de commissie onmiddellijk op de hoogte gebracht van de resultaten van het auditrapport ?

De heer André Denys : Dan kunnen we er een debat over organiseren.

Minister Vera Dua : Het auditrapport wordt eind mei 2000 verwacht. De raad van beheer zal begin juni 2000 plaatsvinden. Het rapport wordt eerst daar behandeld, en komt daarna bij ons terecht.

De voorzitter : Van zodra het beschikbaar is, zullen we het in de commissie bespreken.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, het parlement zou tijdens de vorige legislatuur te weinig aandacht hebben besteed aan het actieve deel van de VLAM, maar ik wil erop wijzen dat we hier in de commissie toch al twee of drie keer over hebben geïnterpelleerd. (*Rumoer*)

De voorzitter : Dat is iets helemaal anders dan een gedachtewisseling, die er niet geweest.

De heer André Denys : Ik wil er alleen op wijzen dat het parlement hier wel al aandacht aan heeft besteed.

De voorzitter : Over instituten met een protocol houden we jaarlijks een gedachtewisseling, en dat geldt niet voor de VLAM.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, door de interpellatie van de heer Denys is het duidelijk geworden dat de VLAM de audit zelf heeft gevraagd, en dat dit de sturende factor in de discussie moet zijn. Ik zeg niet dat hij dat expliciet gezegd heeft, maar ik leid dat wel uit zijn woorden af. (*Rumoer*)

De heer Eddy Schuermans : Het heeft geen zin dat men vóór de bekendmaking van de resultaten van de audit reeds bepaalde conclusies trekt. Ik denk dat het enorm zinvol kan zijn de audit in de discussie te betrekken. (*Rumoer*)

De heer Robert Voorhamme : Dan zitten we op dezelfde golflengte. Als we toch aan een globale evaluatie en een eventuele bijsturing toe zijn, kunnen we de audit hierbij gebruiken. Het is toch meer dan duidelijk dat de fundamentele discussie die ook tijdens de vorige legislatuur is gevoerd, geen uitsluitend geeft. Met alle respect voor de heer Denys zou ik toch willen opmerken dat de wijziging in zijn opvattingen aantoonde dat het niet zo eenvoudig is om een oplossing voor deze sector te vinden.

Ik meen dat we uit de discussie van vandaag mogen besluiten dat de huidige manier van werken enige bijsturing behoeft. We mogen van de audit echter niet teveel inspiratie voor deze bijsturing verwachten. Zoals de minister al heeft gezegd, moeten we de audit afwachten en vervolgens de discussie ten gronde voeren.

Ik heb een aantal problemen met de representativiteit. Dat was overigens al tijdens de vorige legislatuur het geval. Het gaat hier om een unieke vorm van representativiteit. Ik zie niet in waarom men de representativiteit voor dit orgaan op deze manier organiseert, terwijl het voor tal van andere organen op een andere manier gebeurt. Ik zie niet in wat de reden is voor deze verschillende behandeling.

Ik ben geen groot voorstander van rechtstreekse verkiezingen. Het nadeel is immers dat de expertise van de betrokkenen en de continuïteit verloren gaan bij de rechtstreekse verkiezing van leden van beheersorganen. Men mag de vergelijking met een politiek vertegenwoordigingsorgaan niet maken. Als het trouwens nog om heffingen en overheidsmiddelen gaat, begeven we ons met dergelijke verkiezingen op zeer glad ijs.

Ik ben geen expert op het vlak van de landbouw of de veeteelt, maar wat me vooral stoort bij het bekijken van de lijst is het gebrek aan transparantie,

Voorhamme

en de organisatie van de representativiteit van de sectoren.

Mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever : Mijnheer Voorhamme, kan u hier een voorbeeld van geven ?

De heer Robert Voorhamme : De heer Denys heeft daarnet gewezen op het verband tussen bepaalde organisaties en andere grote representatieve organisaties, wat trouwens nog door niemand werd ontkend. Waarom kan dit niet op een meer transparante wijze worden georganiseerd ? De fundamentele vraag is waarom dit in de landbouwsector op deze manier gebeurt en in alle andere sectoren niet. In andere sectoren heeft men die transparantie zelf georganiseerd. Dit gebrek aan organisatiekracht van de landbouwsector mag de overheid toch niet met ongelooflijke problemen opzadelen. Deze boodschap zou de landbouwsector wel eens mogen krijgen. Het is mijns inziens zeker mogelijk om hier na de zomer een degelijk voorbereid debat over te voeren.

De voorzitter : Eigenlijk is dit een oproep aan de sector om iets aan die transparantie te doen. Wat de planning van het debat betreft, denk ook ik dat het grondige debat pas na de zomer zal worden gevoerd. De raad van beheer zal tijdens de in juni geplande vergadering kennis nemen van het rapport van de audit. Pas daarna kan dat rapport hier worden behandeld.

Mevrouw Gardeyn-Debever heeft het woord.

Mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever : Ik wil enkel nog opmerken dat veel organisaties deel uitmaken van de VLAM via het federaal ministerie van Landbouw. Ook die mensen moeten bij het debat worden betrokken.

Minister Vera Dua : Dat heeft niets te maken met de samenstelling van de VLAM.

Mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever : Een aantal organisaties zijn lid via het federale ministerie van Landbouw. Het is mogelijk dat bepaalde organisaties gelijklopend werk verrichten.

De heer Jacques Laverge : Aangezien dit rapport eerst bij de raad van beheer terechtkomt en deze hierover beslissingen kan nemen, moeten we opletten dat we niet voor voldongen feiten worden gezet.

Minister Vera Dua : Ik wil er allereerst op wijzen dat een vertegenwoordiger van mijn kabinet bij die bespreking zal aanwezig zijn. Bovendien kent de VLAM een grote autonomie. Het is niet mijn bedoeling om mijn greep op die organisatie te verstevigen. Het parlement heeft de structuur van de VLAM vastgelegd, en ik kan daar zelf weinig aan veranderen.

Ik wil de raad van beheer wel het signaal geven dat we hierover een parlementair debat willen houden en dat het weinig galant zou zijn om voor dit debat nog fundamentele beslissingen te nemen. Dit wachten brengt overigens nog voordelen met zich mee. Ik heb de voorzitter van de raad van beheer, de heer Vandeputte, nu reeds een aantal opdrachten gegeven. Het gaat om de herziening van de protocollen, de evaluatie van de campagnes en een controle op de samenstelling van de adviesgroepen. *(Rumoer)*

Als de resultaten van die opdrachten beschikbaar zijn, zullen we over voldoende gegevens beschikken om het debat te voeren.

De voorzitter : De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans : Ik heb helemaal niet de expertise van sommige andere leden van de commissie, maar ik wil er toch op wijzen dat men moet opletten als men over transparantie spreekt. De ledenlijst van de VLAM is zeer uitgebreid. Men kan zich van bepaalde groeperingen afvragen waarom ze er deel van uitmaken. De Vlaamse Schaaphouderij is hiervan een veelzeggend voorbeeld.

Als men hier echter in snoeit, zal dit tot een concentratie leiden. Al die organisaties moeten het recht hebben om zich te laten vertegenwoordigen. Als dit niet kan via de uitgesplitste organisaties, zal deze vertegenwoordiging in grotere concentraties terecht komen. Ik vraag me af of dit de transparantie zal vergroten of de onderliggende nood aan promotie zal lenigen. *(Rumoer)*

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.17 uur.*

BIJLAGE

**vzw Vlaams Promotiecentrum
voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM),
Leuvenseplein 4,
1000 Brussel.**

LEDENLIJST 1999

Algemeen Boerensyndikaat vzw (ABS), Hendrik Consciencestraat 53A, 8800 Roeselare;
Algemeen Verbond van de Belgische Siertelers (AVBS), in de persoon van Yvan De Wulf,
Bredestraat 191, 9041 Oostakker;
Belgian Endive Marketing Board vzw (BEMB), Leuvensesteenweg 22 b2, 1910 Kampenhout;
Belgisch Verbond van de Kaashandel vzw (BEVEKA), Spastraat 8, 1000 Brussel;
Belgische Aardappelhandel Verwerking eb (BELGAPOM), Spastraat 8, 1000 Brussel;
Belgische Beroepsvereniging van Kwekers en Mandatarissen van Cultivars en Handelaars in
zaaizaden vzw (SEMZABEL), Spastraat 8, 1000 Brussel;
Belgische Boomtelers-Exporteursvereniging (BELBEX), in de persoon van Etienne Van
Kerckhove, Kortrijksesteenweg 390, 9000 Gent;
Belgische Confederatie van de Zuivelindustrie vzw (BCZ), Roodebeeklaan 30, 1030 Brussel;
Belgische Federatie van de Distributieondernemingen vzw (FEDIS), Sint-Bernardusstraat 60, 1060
Brussel;
Belgische Fruittelers Organisatie vzw (BFO), Naamsesteenweg 236, 3800 Sint-Truiden;
Belgische Konfederatie van het Paard vzw, Pater De Dekenstraat 44, 1030 Brussel;
Beroepsvereniging der Visgroot-handelaars van België eb, Vismijn 44, 8400 Oostende;
Beroepsvereniging van de Internationale Vlees- en Veehandel, de Belgische Exportslachthuizen
en Exportuitsnijderijen vzw (BIVEX), Arduinkaai 37, 1000 Brussel;
Beroepsvereniging van de Mengvoederfabrikanten vzw (BEMEFA), Gasthuisstraat 31,
1000 Brussel;
Beroepsvereniging voor de Kalfsvleessector vzw (BVK), Geelhandlaan 8, 2540 Hove;
Boerenbond (BB), in de persoon van Herman Van Gucht, Minderbroedersstraat 8, 3000 Leuven;
Centrale Vakgroep Akkerbouw, in de persoon van Hubert De Beul, Repingenstraat 24, 1570
Vollezele-Galmaarden;
Centrale Vakgroep Dierlijke Veredeling, in de persoon van Leo Goris, Achterlo 8, 2520 Broechem;
Centrale Vakgroep Rundvee, in de persoon van Jan Leyssen, Vosheuvelstraat 48, 3950 Bocholt;
Centrale Vakgroep Tuinbouw, in de persoon van Urbaan Avermaete, Minderbroedersstraat 8,
3000 Leuven;
Confederatie Vlaamse Groenvoorzieners vzw (CVG), Zuidstation 18, 9000 Gent;
Coöperatieve Afzet van Varkens en Vee cv (COVAVEE), Minderbroedersstraat 8, 3000 Leuven;
Federatie van Coöperatieve vleesveilingen vzw (FCV), Oude Bruglaan 53, 9160 Lokeren;
Groepering der Visnijverheden vzw, Kolvestraat 10, 8000 Brugge;
Intercoöperatieve Hopfederatie cvba (Febelhop), Korte Werf 9, 8970 Poperinge;
Koninklijke Unie van de Floristen van België eb (KUFB), Oorlogskruisenlaan 125 b7, 1120 Brussel;
Koninklijke Vereniging der Belgische Maalders eb, Kortenberglaan 172 b3, 1000 Brussel;
Landsbond der Beenhouwers, Spekslagers en Traiteurs van België eb, Kortenberglaan 116,
1000 Brussel;
Landsbond van Bedrijfspluimveehouders en Konijnenhouders vzw, Hogestraat 4,
9982 Sint-Jan-in-Eremo;
Landsbond van de Belgische Varkensstamboeken vzw (BEVA), Van Thorenborglaan 20,
9860 Scheldewindeke;
Nationaal Interprofessioneel Verbond tot Bevordering van het Verbruik van Konijnenvlees van
België vzw (LBK), Koningin Astridlaan 57 b10, 9100 Sint-Niklaas;
Nationaal Verbond der Melk- en Zuivelhandelaars van België eb (NAVEMHA), Leuvenstraat 21,
3020 Veltem;
Nationaal Verbond van Eierhandelaars vzw (NVE), Spastraat 8, 1000 Brussel;
Nationaal Verbond van Pluimveeslachthuizen vzw (NVP), Spastraat 8, 1000 Brussel;

Nationaal Verbond van Slachthuizen en Vleesuitsnijderijen vzw (NVS), Spastraat 8, 1000 Brussel;

Nationaal Verbond van Visventers vzw, Wapenplein 10, 8400 Oostende;

Nationaal Verbond voor Voedingsdetailisten vzw (VDV), Spastraat 8, 1000 Brussel;

Nationale Belgische Federatie van Brood- en Banketbakkerijen met personeel vzw (NBFB), Bergensesteenweg 709A/6, 1600 Sint-Pieters-Leeuw;

Nationale Beroepsvereniging van Fokkers en Broeiers vzw (NBFB), Limberg 110, 2230 Herselt;

Nationale Federatie der Fabrikanten van vleeswaren en vleesconserven vzw (FENAVIAN), Kasteellaan 19, 1080 Brussel;

Nationale Federatie der Viskleinhandelaars eb, Gen.Jungblutlaan 2, 8400 Oostende;

Nationale Unie der Belgische Exporteurs van Land- en Tuinbouwproducten vzw (NUBELT), Kempenarestraat 64, 2860 Sint-Katelijne Waver;

Nationale Vereniging van Exporteurs en Handelaars in Sierteeltproducten vzw (NAVEX), Kleemstraat 84, 9041 Oostakker;

NCMV vzw, Spastraat 8, 1000 Brussel;

Rederscentrale cv, H.Baelskaai 25, 8400 Oostende;

Syndicale Kamer van Erkende Eierexporteurs, in de persoon van Luc Verhelst, Gouden Regendreef 5, 8210 Loppem;

Unie der Belgische Eiproductenindustrie (UBP), in de persoon van Jacques Vander Elst, Koningsbaan 44, 2580 Putte;

Unie der Fabrikanten en Invoerders van Grondstoffen voor Bakkers, Pasteibakkers en Aanverwante Bedrijven vzw (UNIFA), Kortenberglaan 172, 1000 Brussel;

Verbond van Belgische Tuinbouwveilingen vzw (VBT), Tiensevest 136, 3000 Leuveni

Verbond van Bloemisten, in de persoon van Jan Moerman, Sparrenstraat 2, 9840 De Pinte;

Verbond van Boomtelers, in de persoon van Marc Van Hulle, 't Hand 10, 9950 Waarschoot;

Verbond van Snijbloementelers, in de persoon van Norbert Veys, Passendalestraat 65B, 8890 Moorslede;

Verbond van Tuinaannemers, in de persoon van Marc Roegiers, Stoepestraat 28, 9960 Assenede;

Verbond voor Pluimvee, Eieren en Konijnen vzw (VEPEK), Koningin Astridlaan 57 bis, 9100 Sint-Niklaas;

Verenigde Vlaamse Visveilingen (VVV), in de persoon van Marc Bruyer, Vismijn 71, 8400 Oostende;

Vereniging van Industriële Pluimveeslachterijen van België vzw (VIP), Koningin Astridlaan 57 b9, 9100 Sint-Niklaas;

Vlaams Verbond van Pootgoedtelers (VVP), in de persoon van Dirk Ryckaert, Kasteeldijkstraat 16, 9960 Assenede;

Vlaamse Federatie van Verenigingen van Brood- en Banketbakkers, Ijsbereiders en Chocoladebewerkers vzw (VEBIC), Louis Mettwielaan 83 L30, 1080 Brussel;

Vlaamse Loopvogelhouders Vereniging vzw (VLV), Koningsbaan 36, 2220 Heist o/d Berg;

Vlaamse Rundveeteelt Vereniging vzw (VRV), Van Thorenburglaan 14, 9860 Oosterzele;

Vlaamse Schapenhouderij vzw, Van Gansberghelaan 52, 9820 Merelbeke;

Vlaamse Tuinbouwkamer vzw (VTK), Brusselsesteenweg 467, 9090 Melle;

Voedingsindustrie Vlaanderen (VIV), in de persoon van Philippe De Brauwer, Kortenberglaan 172 b7, 1000 Brussel.